

Mans Unides

Núm. 231

octubre 2026 - gener 2027

Informe a fons

Violència i recursos naturals: un cercle viciós letal per a gran part de la humanitat

Benín

Educar per protegir la vida

Equador

Coneixement que transforma territoris

. Editorial	3
. Àfrica	4-5
. Entrevista	6-7
. Amèrica	8-9
. Reportatge	10-11
. Àsia	12-13
. Canviant vides	14
. Informe a fons	15-22
. La nostra feina a Espanya	23-33
. Gent compromesa	34

Mans Unides és l'ONG de desenvolupament de l'Església catòlica que treballa per donar suport als pobles del Sud en el seu desenvolupament i en la sensibilització de la població espanyola. És també una ONG de voluntaris, sense ànim de lucre, catòlica i seglar.

Portada: Moçambic. Mans Unides/Javier Mármol

6

La germana **Sandra Ramos**, missionera a **Sierra Leone** i convidada de la campanya 2026, comparteix com l'educació és una eina clau per trencar el cercle de la pobresa, retornar oportunitats i construir un futur d'esperança.

Misioneres Clarisas

14

La història de l'**Amara** és la d'una jove de **Moçambic** que va trobar en l'educació un futur que semblava impossible. No només va aprendre un ofici, també va descobrir que els seus coneixements podien transformar la vida de les persones que l'envolten.

Mans Unides/Javier Mármol

25

Després dels terratrèmols devastadors de **Veneçuela** i **Colòmbia**, l'emergència va deixar pas al repte de reconstruir vides, llars i comunitats. De la mà dels socis locals, Mans Unides acompanya les famílies afectades.

Mans Unides

COMPROMESOS AMB EL MEDI AMBIENT

Adaptem la revista als nous temps

- Utilitzem paper 100 % reciclat.
- En reduïm les mides per consumir menys paper.
- Canviem la bossa de plàstic dels enviaments a domicili per una altra de material compostable d'origen orgànic.

En utilitzar paper 100% reciclat en aquest número de la revista, Mans Unides n'ha reduït l'impacte mediambiental aproximadament en:

3.510 kg de CO₂ de gasos amb efecte d'hivernacle

38.093 km d'un viatge en un cotxe europeu estàndard

535.366 litres d'aigua

27.103 kg de fusta

50.512 kWh d'energia

16.758 kg de residus

Manos Unidas
CAMPAÑA CONTRA EL HAMBRE

Servicios Centrales

Barquillo, 38 - 3º. 28004 Madrid

Tel.: 91 308 20 20

www.manosunidas.org

info@manosunidas.org

#AlimentaLaPau

Presidenta
Cecilia Pilar Gracia

Secretari general
Ricardo Loy

Coordinadora de Comunicació
Rosa María Granero

Coordinadora de redacció
Maribel Mateos

Disseny
Javier Mármol

Consell de redacció
Ramón Álvarez,
Juan Amunátegui,
Lucas Bolado,
Ana Buelta,
Encarni Escobar,
Marco Gordillo,
Ana Lucas,
Fidèle Podga,
Myriam Sagastizabal,
María Teresa Vidal.

Col·laboren en aquest número
Ángel Bustamante,
Marisa Elosua,
Marta Isabel González,
Irene Hernández-Sanjuan,
Jorge Peligro,
María José Pérez,
Yolanda Puerto, Carla Vila,
Irene Villafraña.

Impressió i maquetació
Advantia Comunicación Gráfica, S.A.
Formación, 16
Pol. Ind. Los Olivos. 28906 Getafe (Madrid)
ISSN: 2174-5684
Dipòsit Legal: M. 3.319-2009

Les opinions dels col·laboradors de la Revista no expressen necessàriament el pensament de Mans Unides.

Magnifica humanitas i la qualitat d'una civilització

El 25 de maig passat vam poder llegir la primera encíclica del papa Lleó XIV, que, entre altres coses, explica les raons de l'elecció del seu nom, per donar continuïtat al camí iniciat fa 135 anys per Lleó XIII. Igual que la *Rerum novarum* va abordar les dures condicions laborals dels obrers durant la revolució industrial del segle XIX, *Magnifica humanitas* (MH) es fa càrrec de «les coses noves» del segle XXI i intenta protegir la dignitat humana davant l'auge de les noves tecnologies digitals, sobretot de la intel·ligència artificial (IA).

Magnifica humanitas alerta sobre les conseqüències d'una IA arrelada en un model econòmic i bel·licista que deshumanitza i empobreix encara més. Tot queda reduït a una visió de «la persona com un objecte manipulable o un recurs per optimitzar, amb l'eliminació de tot el que posa límits a la maximització del benefici: el que importa es l'eficiència, no el respecte a la llibertat i a la dignitat humana» (MH 172).

A l'hora de referir-se al perill d'aquesta deshumanització, l'encíclica aborda diversos aspectes. D'una banda, denuncia que els models actuals d'IA se sustenten en un consum de grans quantitats de recursos –sobretot minerals, energia i aigua–, fet que contribueix significativament a les emissions de CO₂.

Aquesta sobredemanda d'uns recursos naturals ja escassos pot estar afavorint l'auge de les guerres pels recursos al món. D'altra banda, *Magnifica humanitas* recorda els rostres d'algunes víctimes del funcionament de l'economia digital, molts dels quals són ben coneguts a Mans Unides: joves, majoritàriament dones, que treballen de valent a canvi de remuneracions irrisòries; adolescents que treballen en condicions perilloses per obtenir terres rares, o persones esclavitzades per xarxes criminals de tràfic de persones que fan servir plataformes a internet. «No n'hi ha prou amb invocar l'eficiència ni amb elogiar els beneficis de la innovació si aquests es basen en una cadena d'explotació que es manté deliberadament oculta» (MH 173).

Magnifica humanitas alerta sobre les conseqüències d'una IA arrelada en un model econòmic i bel·licista que deshumanitza i empobreix encara més.

Per això, ens sembla inqüestionable la tesi que defensa el papa Lleó XIV: «La qualitat d'una civilització no es mesura pel poder dels seus mitjans, sinó per la cura que sap oferir, per la capacitat de reconèixer un rostre en l'altre i no una funció» (MH 114). Així, el desafiament principal és continuar sent humans. «En l'era de la intel·ligència artificial, en què la dignitat humana corre el risc de veure's eclipsada per noves formes de deshumanització, tenim el deure urgent de continuar sent profundament humans i custodiar amb amor aquesta magnífica humanitat que se'ns ha donat i revelat en plenitud en Crist, i que cap màquina no podrà substituir mai en la seva esplendor» (MH 15).

Benín

Educar per protegir la vida

Benín és un país petit de l'Àfrica occidental que ocupa el lloc 173 de 193 en l'índex de desenvolupament humà 2025. En aquest context de pobresa i manca de formació, persisteix una de les formes de violència més cruels: l'infanticidi ritual.

Text de MARTA GOYENECHE.
Departament de Projectes d'Àfrica.

Al nord del país, la població és majoritàriament rural i la presència de comunitats nòmades dificulta l'accés a l'educació. L'agricultura i la ramaderia constitueixen el mitjà de vida principal dels habitants, però els rendiments escassos fan que moltes famílies amb prou feines puguin cobrir les necessitats més bàsiques.

En aquesta situació de vulnerabilitat, es continua exercint una de les formes de violència contra la infància més cruels: l'infanticidi ritual. Es tracta d'una pràctica social i cultural profundament arrelada que vulnera el dret més fonamental, el dret a la vida. Segons aquesta creença, els infants que neixen de natges, de manera prematura, amb alguna dent, amb malformacions o la mare dels quals mor durant el part són considerats «**infants bruixots**», portadors de desgràcies per a la família i la comunitat.

Per aquest motiu, molts d'aquests nadons són assassinats o deixats a la seva sort. Alguns són abandonats al bosc perquè hi morin, d'altres són asfixiats o víctimes d'altres formes de violència. Tot i que sigui difícil d'imaginar, **aquesta realitat continua present en nombroses localitats del nord de Benín**, on és urgent continuar treballant per protegir els més vulnerables.

L'educació, la millor eina per combatre l'infanticidi

Encara que pugui semblar increïble, al voltant d'1,2 milions de menors al món són víctimes de tràfic de persones o d'altres formes de maltractament. Davant d'aquesta realitat, l'educació és una de les eines més eficaces per trencar el cicle de la violència i transformar les creences que la sostenen.

A Benín, l'infanticidi ritual és una tradició mil·lenària, per la qual cosa combatre-la exigeix temps, constància i la implicació de tota la comunitat. Des de fa tres anys, Mans Unides, juntament amb els **Franciscans de Benín**, desenvolupa un **programa de sensibilització** a les zones de més risc per informar sobre les conseqüències d'aquesta pràctica i les sancions legals que comporta. Alhora, es promou l'**atenció prenatal** amb l'objectiu de millorar la salut materna i reduir les complicacions durant l'embaràs i el part.

Per fer-ho, s'organitzen campanyes de deu dies de durada en tres localitats, que busquen conscienciar la població i afavorir l'abandonament d'aquesta pràctica mitjançant xerrades, representacions teatrals i materials audiovisuals. A més, els comitès de vigilància creats pels Franciscans als pobles alerten de possibles casos i ajuden a identificar les comunitats on l'infanticidi ritual es continua produint.

Les accions s'adrecen especialment als alumnes de primària i secundària, cridats a convertir-se en agents de canvi dins les famílies. També es treballa amb les dones, pel paper essencial com a mares, i amb els homes, la influència dels quals com a garants de les tradicions és decisiva per impulsar el canvi. Per reforçar l'abast del projecte, la sensibilització es duu a terme en col·laboració amb els centres de promoció social, els líders religiosos i els caps tradicionals ●

Franciscans de Benín

El projecte que Mans Unides desenvolupa juntament amb els Franciscans de Benín busca combatre l'infanticidi ritual mitjançant la sensibilització de les comunitats del nord del país sobre els drets de la infància i les greus conseqüències de vulnerar-los. L'impacte és difícil de mesurar, ja que canviar creences tan profundament arrelades requereix temps i perseverança. Tanmateix, encara que aquesta tasca aconseguís salvar la vida d'un sol nadó, tot l'esforç hauria valgut la pena.

Germana Sandra Ramos, missionera clarissa a Sierra Leone

«A Sierra Leone, l'educació es converteix en una autèntica llavor de pau i esperança»

Missioneras Clarisses

A finals del mes de gener passat, la germana Sandra Ramos va aterrar a Madrid convidada per Mans Unides per presentar la campanya anual «Declara la guerra a la fam». Malgrat el cansament, després del llarg viatge que la va portar a Espanya des del seu lloc de missió al nord de Sierra Leone, la germana Sandra es mostrava «feliç i profundament honorada» per haver estat proposada per «compartir la tasca que es pot fer en favor de tantes persones».

Text de MARTA CARREÑO.
Departament de Comunicació.

I així va ser. Durant una mica més d'una setmana, la religiosa mexicana, acompanyada pel pare Jesús Albeiro, vingut des de Colòmbia, i pel germà Georges Sabé, acabat d'arribar de Síria, va participar en nombrosos fòrums i activitats amb mitjans de comunicació, que li van permetre «donar visibilitat i veu a realitats que, massa sovint, romanen marginades o reduïdes a meres estadístiques».

L'intercanvi amb els companys, recorda, va ser «senzill i natural. Tenia la sensació de conèixer-los de tota la vida». «Tot i que cadascun de nosaltres provenia d'una realitat diferent, tots compartíem un mateix objectiu: fer el bé en nom del Senyor», assegura.

Cadascú al seu lloc i tots amb el mateix fi. El de Sandra Ramos, des que el 2018 va arribar a Sierra Leone, és, entre d'altres, acompanyar, com a directora, les alumnes de l'escola professional tècnica María Inés, que ofereix a dones i joves eines concretes per tirar endavant.

«No es tracta només d'aprendre un ofici, sinó de recuperar la confiança, l'autoestima i la capacitat de somiar. Cada taller, cada diploma, cada petita empremoria és una porta que s'obre cap a l'autonomia econòmica i la dignitat personal», explica la religiosa, que va deixar enrere la feina com a química a Mèxic per seguir una vocació que li permet combinar les inquietuds espirituals amb l'acció».

Germana, com és Sierra Leone?

Parlar avui de Sierra Leone és parlar d'un país ferit però no vençut. Un país que arrossega dificultats profundes –polítiques, econòmiques i socials– i, alhora, una capacitat enorme de resistència i esperança que se sosté, sobretot, en la gent.

Sierra Leone és un país ric en recursos naturals, tot i que aquesta riquesa no sempre es tradueix en benestar per a la població. I les conseqüències d'això poden ser devastadores: pèrdua de terres, deteriorament del medi ambient i conflictes socials.

Mans Unides / Marta Carreño

Mans Unides / Javier Marmol

I fam.

Sí, la inseguretat alimentària és un dels desafiaments més grans del país. L'agricultura, de la qual depenen la majoria de les famílies, continua sent vulnerable a les pluges irregulars, al canvi climàtic i a la manca de mitjans tècnics. Sense suport, formació i accés a recursos, molts agricultors amb prou feines aconsegueixen produir el que necessiten per sobreviure.

La realitat que ens descrius forma part d'unes estadístiques fredes que sembla que no diguin res, però que parlen de persones. La vostra missió també és explicar-ho...

L'experiència missionera a l'Àfrica em permet ser amb aquestes persones. Compartir taula, treballar plegats, caminar per camins de pols fa possible escoltar i donar veu a històries que, massa sovint, queden truncades per la misèria, la desigualtat i la injustícia.

Sierra Leone arrossega un llegat dur: la guerra civil, l'epidèmia d'Ebola i la pobresa estructural van deixar escoles destruïdes, aprenentatges interromputs i generacions senceres amb poques oportunitats.

Escolteu històries, coneixeu la realitat i us poseu mans a l'obra.

Sí. I ho fem amb l'eina fonamental per treure les persones de la fam i de la pobresa; per reconstruir un país des de dins: l'educació.

A Sierra Leone, l'educació es converteix en una autèntica llavor de pau i esperança. Educar no és només ensenyar a llegir i escriure: és obrir camins, oferir alternatives i trencar cicles de pobresa que es repeteixen de generació en generació.

Les Missioneres Clarisses fa dècades que caminem al costat del poble de Sierra Leone, especialment en l'àmbit educatiu. Acompanyem infants, joves i dones, convençudes que cada persona té un valor immens i un futur possible.

Mans Unides us acompanya en aquesta tasca d'obrir camins cap a un futur millor.

En aquesta missió, Mans Unides és un aliat fonamental. En compartir valors i objectius, el seu suport permet enfortir les infraestructures educatives, millorar la qualitat de l'ensenyament i oferir uns entorns més dignes i segurs per a l'aprenentatge.

Gràcies a aquesta col·laboració, s'han pogut millorar les instal·lacions de l'internat de secundària i de l'edifici de batxillerat, uns espais que no només acullen, sinó que també cuido i dignifiquen les persones que hi estudien.

Si Mans Unides no ens hagués acompanyat, no ho hauríem pogut fer tot això ●

Fotos: Missioneres Clarisses

Equador

Promotors i desenvolupament, quan el canvi comença a la comunitat

La figura dels promotors i les promotores rurals impulsada per Mans Unides representa un pilar fonamental per al desenvolupament comunitari en zones vulnerables.

Text de MARISA MARTÍNEZ.
Departament de Projectes d'Amèrica.

La promoció comunitària és un procés participatiu orientat a enfortir el teixit social mitjançant accions col·lectives i sostenibles que contribueixen a millorar la qualitat de vida de les persones destinatàries de les intervencions. La seva figura i presència són claus per al desenvolupament de les comunitats.

Els **promotors** i les **promotores** treballen per la defensa i el respecte dels drets humans sense cap discriminació. Són **agents de canvi** que faciliten el desenvolupament comunitari i treballen directament amb dones i homes per enfortir-ne les capacitats per a una participació activa i promoure la presa de decisions informades. La seva tasca permet identificar problemes i necessitats, facilita la mobilització de recursos i contribueix a generar canvis socials positius i sostenibles.

Proximitat i organització, claus per liderar la transformació

Les persones encarregades d'exercir aquesta funció solen ser líders locals, dones i homes, reconeguts i valorats, que comparteixen cultura i context socioeconòmic amb la població, fet que en reforça la legitimitat, la confiança i la credibilitat.

Destaquen qualitats clau com la motivació, el compromís, les habilitats comunicatives, la capacitat de mediació i, segons l'objectiu de la intervenció, els coneixements en els àmbits productiu, econòmic i social. Gràcies a això, les **promotores faciliten que les persones i les comunitats siguin protagonistes dels canvis i les millores**, i promouen l'autonomia i l'apropiació dels processos.

A més, exerceixen un paper important de mediació intercultural, per assegurar que les intervencions siguin pertinents, inclusives i adequades a les necessitats locals.

Estratègies per a la participació comunitària

Els promotors i les promotores amplien l'abast territorial i poblacional de les intervencions, cosa que no seria possible només amb l'equip tècnic contractat pels socis locals, i faciliten una connexió més profunda entre organitzacions i comunitats.

Tal com explica María Bermúdez, coordinadora de Projectes a Amèrica de Mans Unides, «la seva figura afavoreix **la comunicació intercultural, la validació d'estratègies i l'adaptació de les activitats als contextos locals**, i promou processos de consulta, col·laboració i corresponsabilitat».

Factors com el consens, la proximitat social, la formació i l'accés a la informació són essencials per enfortir la participació comunitària. «Des d'una perspectiva intercultural, actuen com un pont entre famílies, organitzacions i institucions, i faciliten processos formatius tant en matèria de drets com en aspectes tècnics vinculats a la producció agrícola i pecuària, la transformació i la comercialització de les produccions», afegeix Bermúdez ●

Semrar coneixement, multiplicar el canvi

El programa de Mans Unides a l'Equador compta amb vuit promotores generalistes i 34 voluntàries camperoles i indígenes. En l'àmbit productiu, apliquen pràctiques agroecològiques adaptades a les condicions tècniques i socioeconòmiques de les productores, que posen de manifest els beneficis d'adoptar-les. La seva experiència també impulsa la difusió autònoma d'aquestes pràctiques, que genera altres impactes positius. El programa enforteix la formació pràctica, els intercanvis i el seguiment a les parcel·les, fet que facilita millores productives i la transició cap a l'agroecologia.

Equador

Coneixement que transforma territoris

Fundació Maquita

Mans Unides impulsa projectes que connecten la universitat, les comunitats i altres actors per donar resposta a un repte comú: garantir l'accés a l'aigua i enfortir una agricultura cada cop més amenaçada.

Text de LORENA PALAO.
Departament de Cofinançament.

A la conca del riu Bulubulu, a la costa de l'Equador, l'aigua s'esgota i es contamina mentre els agronegocis s'expandeixen pel territori. A les valls interandines de Tupiza, a Potosí, Bolívia, les sequeres i la pressió de la mineria la converteixen en un bé disputat. A la comuna rural de Dar Ben Karrich, al nord del Marroc, els futurs tècnics agrícoles aprenen a conrear en un clima cada cop més sec. Aquests tres territoris tan distants comparteixen una mateixa problemàtica: escassetat d'aigua, una agricultura familiar que en depèn i sol de sobres.

Desafiaments d'aquesta complexitat no es resolen només amb recursos: requereixen respostes innovadores, capaces d'unir el coneixement científic amb la vida de les persones que treballen la terra. En aquest context, es desenvolupen tres projectes cofinançats per la Generalitat Valenciana i Mans Unides en què ha participat la Càtedra FACSA d'Innovació en el Cicle Integral de l'Aigua, de la Universitat Jaume I de Castelló.

En paraules de Leonor Hernández, catedràtica de l'Àrea de Mecànica de Fluids: «Per a la Universitat Jaume I, l'aliança amb Mans Unides és especialment valuosa. Mans Unides aporta un coneixement profund del context local, de les necessitats de les comunitats i de la realitat dels projectes de cooperació al desenvolupament. La universitat, d'altra banda, pot posar al servei d'aquests projectes el potencial tecnològic, investigador i formatiu, i generar espais on el coneixement es connecti amb reptes reals i tingui un impacte directe en la societat. Pensem que aquesta combinació permet avançar cap a projectes amb un impacte social més gran, més sostenibles i més ben adaptats a cada territori».

Un cas d'èxit d'aquesta col·laboració entre la Universitat Jaume I i Mans Unides és el projecte Innovació multiactor en la gestió hídrica per al desenvolupament local a la conca del Bulubulu. Equador. A la província equatoriana de Guayas, 423

Fotos: Fundació Maquita

famílies camperoles s'enfronten cada vegada a més problemes relacionats amb l'aigua. L'expansió del bananer i de les gambes avança fins a arribar als límits de les comunitats i, davant l'absència de polítiques locals de control, els agronegocis han instal·lat bombes de manera extensiva i han desencadenat un acaparament sense precedents. L'aigua que queda està contaminada. Avui, el 100 % d'aquestes famílies consumeix aigua sense tractar, de pou o de riu.

Davant d'un problema com aquest, el projecte ha assegut a la mateixa taula l'acadèmia, l'empresa i la comunitat. La Universitat Jaume I de Castelló i l'ESPOL de Guayaquil aporten el suport científic; en un territori colpejat per tants fronts alhora, les propostes requereixen una base tècnica i social. Les empreses afinen les solucions: l'energia fotovoltaica és nova a la zona i al mateix país, i cal la seva experiència per saber cap on poden anar. Mans Unides i la Fundació Maquita, el soci local, fan de pont entre l'àmbit públic, el privat i el comunitari.

Emilio Aguilar, gestor de Fundació Maquita a Guayas, insisteix que res d'això no funciona sense les comunitats: «Per a nosaltres, és fonamental que siguin elles les que hi participin

de manera activa. I els governs locals estan cridats a treballar les qüestions relacionades amb l'aigua; generar informació és fonamental perquè incloguin aquests processos en els plans de desenvolupament territorial».

Rosa Tomalá, del recinte La Zanja, al cantó de Durán, ho explica des de l'altre extrem: «He après a organitzar un comitè de l'aigua, a clorar-la, a saber quan és apta per al consum. Vull compartir aquests coneixements amb la comunitat, perquè tots tinguem aigua potable». I agraeix a la Fundació Maquita i a Mans Unides «el suport, el projecte i que ens impulsin a ser dones independents».

Les famílies camperoles del Bulubulu fa anys que estan organitzades entorn d'una consigna: «Per unes vides dignes». La mateixa que es persegueix a Tupiza (Bolívia) i a Dar Ben Karrich (Marroc). I el que aquesta aliança demostra és que la ciència es pot posar d'aquest costat i pensar el desenvolupament des de noves mirades.

Cadascú hi contribueix des del seu àmbit, però el que es defensa és el mateix: el dret d'aquestes famílies a tenir aigua de qualitat ●

Líban

La vida en pausa de milers de famílies desplaçades

La nova escalada del conflicte al Líban ha provocat, des del març del 2026, més d'un milió de desplaçats interns en un país que ja arrossegava una crisi econòmica i social profunda.

Text de JUAN ANGULO.
Departament de Projectes d'Àsia.

Una maleta, uns documents i l'esperança d'arribar a un lloc segur. Per a centenars de milers de famílies libaneses, això és tot el que els ha quedat després d'abandonar precipitadament casa seva al sud del país. Enrere queden cases destruïdes, escoles i hospitals força malmesos i pobles sencers arrasats per la guerra. Per a molts, el desplaçament no és només una fugida temporal, sinó la incertesa de no saber si algun dia hi podran tornar. Mentre esperen una resposta que no arriba, la seva vida ha quedat en pausa. **La nova escalada del conflicte al Líban ha provocat, des del març del 2026, més d'un milió de desplaçats interns.** Moltes persones han trobat refugi en escoles, convents o centres col·lectius que avui allotgen moltes més persones de les que poden acollir. En aules convertides en dormitoris improvisats, diverses famílies comparteixen uns pocs metres quadrats, amb un accés limitat a l'aigua, la higiene i l'atenció sanitària.

La guerra colpeja, a més, un país que ja arrossegava una crisi econòmica i social profunda. **Per a moltes famílies desplaçades, perdre la llar també significa perdre l'accés a medicaments, ingressos i xarxes de suport.** Alhora, l'arribada massiva de persones desplaçades exerceix una pressió enorme sobre comunitats que ja vivien en unes condicions molt precàries. Les conseqüències són especialment dures per als més vulnerables: persones grans que han vist interromputs els tractaments mèdics, dones que afronten soles la cura de la família i infants que han canviat l'escola i el joc per la por i la incertesa.

En aquest context treballa **Pro Terra Sancta**, una organització vinculada a la Custòdia de Terra Santa dels franciscans. Al Líban, disposa de centres comunitaris i dispensaris que s'han convertit en punts de referència per a la població vulnerable i per a les persones que han hagut de fugir de la guerra. **Amb el suport de Mans Unides, durant els cinc últims mesos s'ha desenvolupat una intervenció d'emergència a Beirut, Bourj Hammoud, Rabwe i Al Mina.** Equips mèdics, farmacèutics, psicòlegs i personal local han atès tant persones desplaçades com famílies vulnerables i d'acollida. El projecte ha proporcionat kits d'higiene, bolquers i llit infantil a centenars de persones especialment vulnerables. A més, prop de 800 persones han tingut accés a consultes mèdiques i medicaments essencials. 200 persones més, principalment dones i infants, han participat en activitats de suport psicosocial. **Perquè les ferides de la guerra no són únicament físiques.** El desplaçament forçós trenca rutines, separa famílies i genera por, ansietat i desarrelament. A través d'activitats d'artteràpia, jocs i acompanyament psicològic, infants i dones han trobat espais segurs on expressar emocions i recuperar la capacitat d'imaginar un futur.

Quan els focus internacionals s'allunyen, la vida continua per als qui han hagut de deixar-ho tot enrere i no saben si algun dia podran tornar a casa. I és precisament aleshores quan l'acompanyament proper es converteix en el primer pas per començar a reconstruir la vida ●

Cinc mesos de suport a les famílies desplaçades

- 896 persones ateses directament. Més de 3.500 beneficiaris indirectes.
- 476 persones van rebre productes bàsics d'higiene, bolquers i llit infantil.
- Prop de 800 persones van accedir a consultes mèdiques i medicaments.
- 200 dones i infants van participar en activitats de suport psicosocial.
- Intervenció desenvolupada a Beirut, Bourj Hammoud, Rabwe i Al Mina.

Amara, alumna de
l'escola agrària de Netia

«L'escola m'ha ensenyat a
cuidar-me, a conviure amb
les persones i a respectar els altres»

Mans Unides/Javier Marín

Text de MARIBEL MATEOS.
Departament de Comunicació.

L'Amara recorda perfectament com se sentia abans de començar a estudiar. Òrfena de pare i amb una mare d'edat avançada que no podia costejar la seva formació, veia molt difícil tirar endavant: «Jo era una jove força aïllada, perquè sempre plorava i em preguntava: "Com estudiaré? Com em graduaré si no tinc pare i només em queda la mare?"».

El 2023, va arribar a l'Institut Politècnic de la Família Rural de Natete-Netia, una escola professional agropecuària del nord de Moçambic impulsada per la diòcesi de Netia amb el suport de Mans Unides. Allà va trobar l'oportunitat que fins aleshores semblava impossible. «No tenia diners per poder estudiar i completar el dotzè curs», explica. Gràcies al suport que va rebre dels sacerdots, va poder completar tres anys de formació i graduar-se en l'especialitat de Foment Agrari.

Per a l'Amara, allò va significar començar a imaginar un futur diferent. Va aprendre tècniques agrícoles que desconeixia: «Abans no sabia com es conreava el tomàquet ni com es conreava la ceba, però amb l'ajuda d'aquesta escola vaig aprendre aquestes coses. Ara ja sé produir i també criar animals».

Aquest aprenentatge adquireix una importància especial a Netia, on nou de cada deu persones viuen exclusivament del camp i l'arribada de les pluges condiciona la disponibilitat d'aliments. A aquesta vulnerabilitat s'hi afegeix la crisi de violència i desplaçament que travessa el nord del país. En aquest context, va néixer l'escola on es va formar l'Amara, en

què els joves de la zona poden cursar estudis de la branca agrària que els permeten desenvolupar una feina digna per guanyar-se la vida.

Però la transformació de l'Amara no es va limitar només a l'adquisició de coneixements. «L'escola em va canviar molt», assegura. Allà també va aprendre a assumir responsabilitats i a relacionar-se amb els altres. «No només em vaig formar tècnicament, sinó també humanament. Em va ensenyar a cuidar-me, a conviure amb les persones i a respectar els altres», afegeix.

Quan va acabar els estudis i va tornar a casa, va descobrir que allò que havia après podia servir a altres persones, no només a la mare i els germans, sinó també a les dones de la comunitat que sostenen la família.

L'Amara encara ha d'afrontar altres obstacles: «M'agradaria crear la meua pròpia feina, però no puc perquè no tinc diners ni capital». Tot i així, ja no és aquella jove que temia quedar-se a casa sense formació ni perspectives. Avui sap produir, criar animals i compartir els seus coneixements. Ha començat a canviar el seu futur i el de les persones que l'envolten ●

Descobreix-ne la història...

Mans Unides/Javier Marmol

VIOLÈNCIA I RECURSOS NATURALS: un cercle viciós letal per a gran part de la humanitat

El món és cada vegada més violent. En aquesta anàlisi, reflexionem sobre la gravetat de l'enfrontament armat i la complexitat de les seves causes. Després, parlarem de la lluita pels recursos naturals com a causa de la majoria dels conflictes actuals.

Per acabar, oferirem alternatives des de l'acció de Mans Unides.

Mans Unides/Javier Marmol

Enguany, la nostra organització ha procurat posar l'accent en el desenvolupament just com a camí cap a la pau, tot reprenent la idea promoguda pel papa Pau VI que «el desenvolupament és el nou nom de la pau». Però el retorn a aquesta idea suggeridora es produeix en un moment de gran inquietud, marcat per l'auge de la conflictivitat bèl·lica. Amb tot, reconstruir un «món fet miques» per les guerres requereix una anàlisi prèvia de les causes.

És summament complex aïllar un únic factor com a causa d'una guerra; tanmateix, ens proposem fer referència a l'accés i el control dels recursos naturals com el factor més estès i recurrent, que determina una gran part de la conflictivitat bèl·lica actual. Sembla com si la cobdícia justifiqués la guerra. Les morts no es justifiquen; però «s'entenen» si al final aconseguim aquells recursos imprescindibles per mantenir el nivell de vida.

EL CONTEXT ACTUAL: UN MÓN EN GUERRA QUE CLAMA PER LA PAU

L'increment de la violència armada és avui una evidència. El papa Francesc ja va constatar que la «tercera guerra mundial a trossos s'està transformant en un veritable conflicte global». Per a António Guterres, secretari general de les Nacions Unides: «Ens enfrontem al nombre més elevat de conflictes des de 1945». Segons el papa Lleó XIV: «La guerra torna a estar de moda i l'entusiasme bèl·lic s'estén». Aquestes afirmacions han estat confirmades per l'índex global de pau 2026. En adoptar una perspectiva històrica, aquest informe ofereix dades preocupants sobre l'avenç i la magnitud de la conflictivitat armada. Constata que **hi ha més conflictes actius entre estats que en qualsevol altre moment des del final de la Segona Guerra Mundial**, i que des del 2008 gairebé s'ha duplicat el nombre de països involucrats en conflictes externs. Tot i que els mitjans es continuen centrant en Palestina, Ucraïna i ara l'Iran, avui dia al món hi ha uns 61 conflictes actius de caràcter estatal,

una xifra que s'ha duplicat en els 15 últims anys. Així mateix, ens trobem davant el fet alarmant que el nombre de països involucrats en almenys un conflicte extern durant els cinc últims anys ha passat de 59 el 2008 a 103 avui.

Aquest entusiasme bèl·lic està relacionat amb el nombre de **persones refugiades i desplaçades**, que es manté en uns nivells elevats: **117 milions** a escala mundial el 2025. Explica el **nombre de morts, que s'ha multiplicat per més de sis**, i ha passat d'unes 29.000 el 2008 a més de 181.000 el 2025. Se sustenta en **una despesa militar mundial que frega els 2,9 bilions de dòlars**, quan el pressupost total destinat al manteniment de la pau va ser de només 49.200 milions de dòlars el

Hi ha més conflictes actius entre estats que en qualsevol altre moment des del final de la Segona Guerra Mundial.

2025, una xifra equivalent a tot just el 0,5 % de la despesa militar total. Com constata el papa Lleó XIV: «Un element decisiu del panorama actual és el creixement de la indústria bèl·lica, que s'ha convertit en un sector clau de l'economia d'alguns països [...]. En aquest sentit, també hi ha una lògica econòmica que contribueix a alimentar tensions en diverses regions del món».

Són dades rellevants que indiquen la magnitud de la tragèdia. Però no ens poden impedir fer-nos càrrec del que és important: la situació de milions de vides atrapades en l'infern de la violència. Cada xifra parla d'experiències doloroses que es tradueixen en morts, discapacitats i traumes; interrupció dels mitjans de vida que dispara la fam i la pobresa; destrucció d'infraestructures essencials per a la vida, i desplaçaments sense rumb, sense futur ni horitzó.

Per construir un món pacífic, és imprescindible continuar buscant respostes a una pregunta inevitable: **Què hi ha darrere**

Lauritas

Mons Unides/Marta Carreño

els conflictes armats que estan convertint molts racons del planeta en veritables inferns? Hi ha una recerca àmplia duta a terme des de diverses perspectives sobre el perquè de la guerra, que en posa de manifest la complexitat. Per l'actualitat i l'al·lusió a casos coneguts, aquí només ens referirem a l'índex global de pau 2026 esmentat, que, al voltant de tres categories, ofereix nou mecanismes que determinen la conflictivitat armada avui dia.

En primer lloc, parla de **factores materials**. El flux de refugiats, que pot comportar el moviment d'armes i combatents, augmenta la probabilitat d'un conflicte armat als estats receptors. Així, els refugiats hutus de la guerra de Ruanda de 1994 -entre els quals hi havia antics autors del genocidi i exsoldats de l'exèrcit ruandès que es van establir a l'est de la República Democràtica del Congo (RDC)- han acabat generant una violència que desestabilitza la zona.

La fi d'un conflicte pot donar inici a un altre. Les guerres generen excedents d'armes, combatents i empresaris militars els mitjans de vida dels quals depenen de la continuïtat de la violència en altres indrets. Per això, el col·lapse de l'Estat libi el 2011 va facilitar l'activitat armada a Mali, el Níger, Nigèria o el Txad.

Les economies il·lícites també generen una expansió de la violència. Les drogues, els diamants, el coltan o l'or proporcionen als grups en conflicte un finançament que alimenta les conteses. Colòmbia en seria un exemple. Després de l'acord de pau del 2016, els dissidents que van rebutjar la desmobilització es van expandir cap a Veneçuela, on el tràfic de cocaïna els permet mantenir la presència armada a banda i banda de la frontera. Així mateix, els santuaris rebels perpetuen els conflictes, ja que estableixen, en països propers, bases destinades al reclutament, l'entrenament i els atacs estratègics. Així, els talibans van fer servir zones tribals del Pakistan com a santuari per reorganitzar-se, reclutar efectius i llançar operacions a l'Afganistan.

En segon lloc, l'informe aborda els **factores relacionals**. La presència de grups ètnics transfronterers en diferents costats de les fronteres augmenta el risc de conflictes. El problema kurd, per exemple, ha aconseguit desestabilitzar Turquia, l'Iraq, l'Iran i Síria. El suport estatal extern també és decisiu per a la conflictivitat armada actual. Els estats canalitzen armes, finançament i suport logístic cap a faccions armades en una guerra civil o cap a un estat en conflicte amb un altre. Les xarxes ideològiques també contribueixen a l'escalada dels conflictes. Són moviments -gihadistes i etnonacionalistes, entre d'altres- que difonen doctrines i mètodes tàctics a través de les fronteres.

Les drogues, els diamants, el coltan o l'or proporcionen als grups en conflicte un finançament que alimenta les conteses.

Per acabar, l'informe parla dels **factores condicionants**. L'efecte contagi, pel qual l'èxit de la violència en una zona desencadena aixecaments similars en una altra regió. La Primavera Àrab el 2010 va provocar disturbis que es van estendre per bona part del món àrab. La baixa capacitat estatal també és un factor condicionant. Una governança deficient dificulta que un estat resisteixi la propagació de conflictes interns o externs. El buit crònic de governança a l'RDC ha permès que múltiples grups armats transfronterers operin al país durant un quart de segle.

Aquest recorregut ens ha fet veure que són múltiples i complexos els factors que poden desencadenar un conflicte bèl·lic. Però aquests factors no acaben d'explicar-nos les causes que es troben en el fons de la violència armada. Les persones refugiades, els excombatents i les empreses militars, els grups ètnics, les xarxes ideològiques o els estats exteriors faciliten,

certament, l'esclat de conflictes bèl·lics. Però per què? Quines motivacions últimes hi ha? Què és el que pot estar en joc? Més enllà de la causalitat directa i immediata que marca l'inici dels conflictes, ens hem de preguntar pel «factor arrel» (o factors arrel, segons el cas) que constitueix la raó suficient i subjacent per la qual es pren la decisió tràgica d'anar a la guerra.

ELS RECURSOS NATURALS COM A CAUSA ARREL MÉS ESTESA DELS CONFLICTES

Seria desencertat reduir la conflictivitat armada actual a una única causa arrel. Però els fets acrediten que el control dels recursos naturals constitueix la causa arrel de la gran majoria dels conflictes actuals. La situació estratègica, la competència per l'ús de la terra i l'accés als béns naturals determinen la conflictivitat bèl·lica avui dia. Segons un informe conjunt de les Nacions Unides i del Banc Mundial, entre el 40 % i el 60 % dels conflictes armats interestatals dels 60 últims anys van ser provocats per l'explotació de recursos naturals, o bé finançats o sostinguts a través d'aquesta explotació. Però aquest informe només es refereix a conflictes interns. No té en compte els conflictes internacionals, en què ja es parla obertament de «guerres pels recursos», motivades per la voluntat d'apropiar-se de béns aliens.

Com que aquí no podem abordar tots els conflictes, només ens referirem a una mostra que il·lustra com la pugna pels recursos determina l'auge de la conflictivitat armada a diferents nivells.

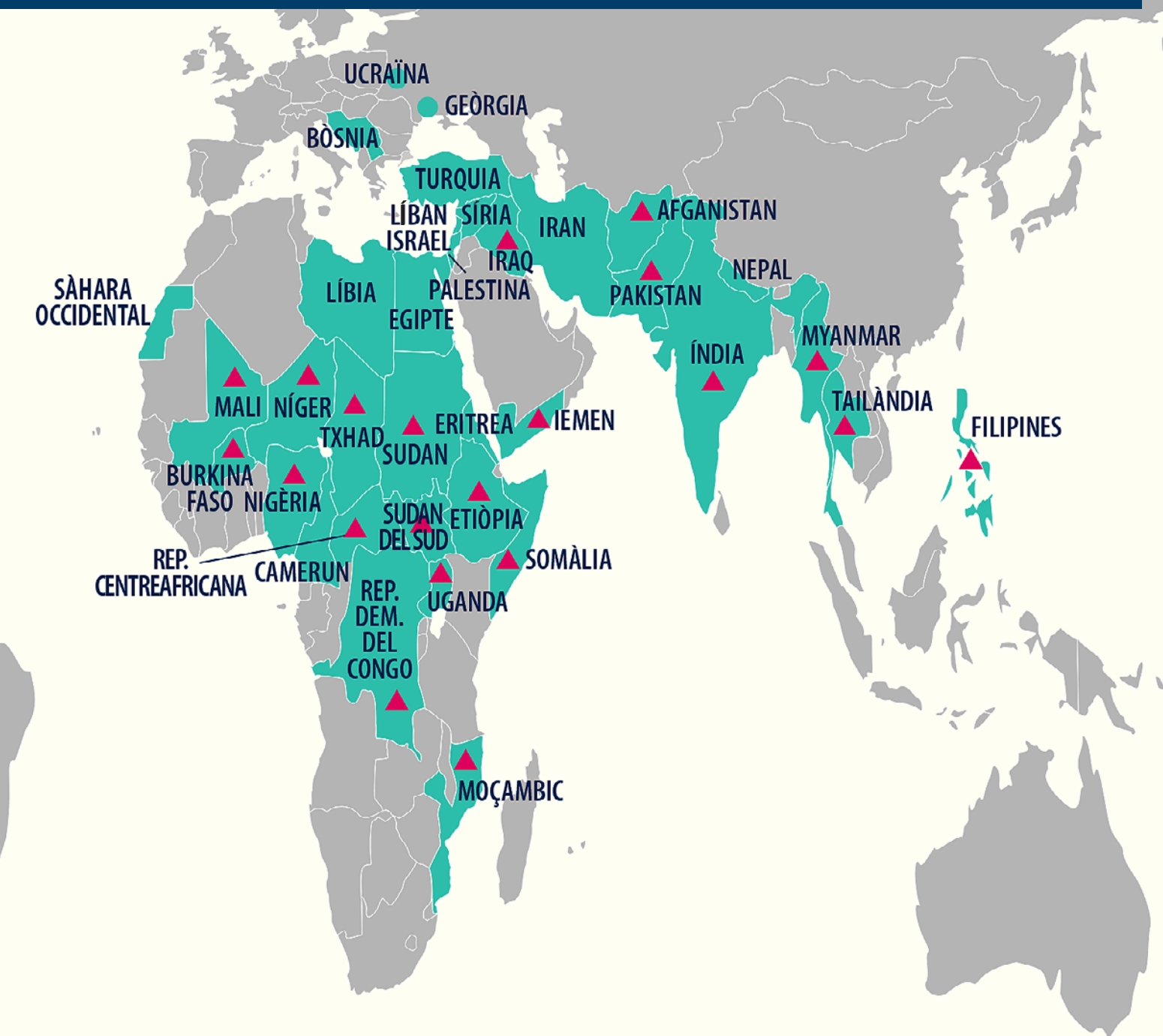
En un àmbit més local, els enfrontaments per l'aprofitament dels recursos naturals –en particular, per les terres– s'han disparat. A l'Àfrica, per exemple, la lluita pel control de la terra és a l'origen de la violència entre agricultors i pastors en molts estats del Sahel, com Mali, Burkina Faso o el Níger. A l'Amèrica Llatina, l'acaparament de terres promogut per l'extractivisme, l'agroindústria o els nous assentaments està provocant una brutalitat insòlita. **Hondures** va registrar en els últims anys fins a 77 conflictes relacionats amb els drets territorials. **Nicaragua** viu des de fa anys una violència creixent per les disputes de terres entre comunitats locals, empreses mineres, indústries ramaderes i colons arribats d'altres parts del país. La mateixa dinàmica s'estén a altres contextos com **Bolívia**, **Guatemala** o **Colòmbia**.

En l'àmbit dels estats, els conflictes pel control dels recursos també s'han incrementat significativament, sobretot a l'Àfrica.

MAPA D'ALGU

NS CONFLICTES AL MÓN 2025/2026

Mans Unidas/Javier Marmol

Mans Unidas/Marco Cordillo

Un cas paradigmàtic és l'RDC. El país té la meitat dels boscos de l'Àfrica i disposa d'un potencial hidràulic capaç d'abastir tot el continent. A més, **concentra aproximadament el 71 % de la producció mundial de cobalt i el 35 % de la de coltan.** A això s'hi sumen **jaciments importants de coure, or, diamants** i altres minerals, que converteixen el país en un gegant miner clau per a la indústria mundial. Aquestes grans reserves naturals, indispensables per a la indústria global, són a l'arrel de **gairebé tres dècades de conflicte** a l'RDC, amb desenes d'acords de pau trencats i milions de persones atrapades en un cicle de violència i pobresa que no té fi. La major part d'aquesta violència es concentra al Kivu del Nord, el Kivu del Sud i Ituri, amb més de cent grups armats que controlen –amb el suport de països com Ruanda i Uganda– l'explotació d'uns recursos que n'acaben finançant les campanyes militars. Aquesta dinàmica es repeteix en altres conflictes «oblidats». **El Sudan** arriba al tercer any de guerra sense perspectives de pau. El petroli, el gas, les terres agrícoles i, sobretot, l'or són al centre de l'enfrontament. El Sudan del Sud reviu des del 2025 un conflicte relacionat amb les seves riqueses: zones fèrtils, recursos hídrics, reserves de petroli, jaciments d'or, etc. La llista de països es podria estendre, sens dubte, a d'altres com **el Níger, Mali, Burkina Faso, Somàlia, Etiòpia, Moçambic, Haití o Myanmar.**

A escala internacional, **el control dels recursos naturals també marca el panorama geopolític dels conflictes.** Això és així perquè el petroli i el gas continuen sent un recurs de poder, una palanca econòmica i un actiu estratègic. Els minerals crítics determinen l'avenç tecnològic mundial. L'aigua s'està convertint en un bé escàs per satisfer les necessitats dels 8.300 milions d'habitants del planeta. La situació geogràfica és clau per al control de les rutes comercials marítimes. És obvi que aquests recursos no estan repartits de manera equitativa entre tots els països del món. I, per accedir-hi, s'està generalitzant la via de la violència armada, com veurem a continuació amb alguns exemples d'actualitat.

Les notícies d'aquests últims mesos inclouen tres escenaris: **la crisi de Veneçuela, les amenaces d'annexió de Groenlàndia i l'atac dels Estats Units i Israel contra l'Iran.** Tot i que els detonants d'aquests nous enfrontaments violents poden ser molts, hi ha una cosa que els connecta: l'accés a recursos com el petroli, el gas o els minerals. L'Iran, per exemple, posseeix al voltant del 10 % de les reserves mundials de petroli i del 15 % de les reserves de gas. Té jaciments importants de zinc, coure, ferro, plom i, sobretot, urani. Controla l'estret d'Ormuz, per on passa bona part del comerç marítim de petroli i gas líquid. La

El control dels recursos naturals també marca el panorama geopolític dels conflictes.

guerra contra l'Iran no s'entendria al marge de l'estratègia manifestada obertament pels Estats Units de prendre el control de l'illa de Kharg, un dels centres principals d'exportació petrolera del país; de l'interès per extreure urani iranià, o de la voluntat de controlar l'estret d'Ormuz.

Sens dubte, la invasió d'Ucraïna per part de Rússia deu tenir raons històriques, polítiques, culturals i religioses. Però el fet és que **bona part dels anomenats minerals crítics es troben en zones ucraïneses ocupades per Rússia**, com Donetsk, Kherson, Lugansk i Zaporíjia. Així mateix, l'annexió de Crimea el 2014 i el control actual de la conca de Donetsk expressen l'estratègia russa d'apoderar-se de les reserves immenses de gas i petroli sota el mar Negre. Aquesta invasió també posa de manifest una lògica en què el suport de tercers països per tornar a la pau depèn de la quota de recursos, com demostren els acords entre els Estats Units i Ucraïna sobre minerals crítics. La geografia de les guerres vinculada al control dels recursos inclou molts altres exemples. **La guerra històrica entre Israel i Palestina** ja no es pot entendre al marge dels jaciments de

Fundació Bangassou

Mans Unides/Marc Corallini

gas davant les costes de Gaza, de les reserves de petroli de Meged a Cisjordània o de l'estratègia immobiliària per a noves annexions de terres palestines. **El conflicte entre l'Índia i el Pakistan** és incomprensible sense fer referència a la disputada Caixmir –rica en recursos com ferro, carbó i bauxita– o a la conca del riu Indus, d'una importància hídrica vital per al Pakistan. **La tensió entre Tailàndia i Cambodja** se sustenta en reclamacions mútues de sobirania sobre una zona d'alta mar entre l'illa tailandesa de Kood i l'illa cambodjana de Rong.

Així, seria tan inexacte reduir la conflictivitat armada creixent a disputes pels recursos naturals com ignorar-ne el paper crucial en els conflictes actuals. El control sobre el petroli, les fustes nobles, l'aigua, el gas, les terres, els minerals, etc. no constitueix avui una variable més. És la variable fonamental present a la majoria dels conflictes que, fins fa poc, quedava amagada darrere de «nobles» eixos de confrontació com l'estratègic, l'ideològic, el religiós, l'ètnic o el de seguretat.

GUERRES PELS RECURSOS NATURALS I L'ACCIÓ DE MANS UNIDES

Sens dubte, la tasca de Mans Unides es duu a terme en contextos marcats per la conflictivitat armada, tenint-ne en compte la vinculació amb comunitats pertanyents a països atrapats en la guerra, la fragilitat o la inestabilitat política. Per enfocar millor l'acció de l'organització en aquesta qüestió de les guerres pels recursos, ens poden ajudar dues dades. La primera fa referència al consum desmesurat i desigual dels recursos naturals.

Es calcula que **un habitant de l'Amèrica del Nord consumeix al voltant de 90 kg de recursos al dia. A Europa, el consum és de 45 kg diaris, mentre que a l'Àfrica és d'uns 10 kg al dia.** La segona dada remet a la vinculació entre la dependència de l'exportació de matèries primeres i els conflictes, i es constata que «el factor individual més determinant del risc de conflicte és que una economia tingui una proporció elevada d'exportacions

de matèries primeres» (P. Collier, «Doing Well out of War», p. 11).

La incidència del consumisme sobre les guerres és evident. Davant d'una demanda més gran de béns, el mercat busca apoderar-se de recursos naturals. L'accés es pot produir en el marc d'acords comercials o per la via de la violència, tal com està passant. En efecte, són moltes les empreses amb forts interessos que gairebé mai no apareixen vinculades de manera explícita a les dinàmiques bèl·liques, malgrat ser les beneficiàries principals dels recursos en disputa. En aquest context, **l'acció de Mans Unides** –des de la perspectiva de l'educació per al desenvolupament i la transformació social– és doble. D'una banda, **comporta una incidència sociopolítica perquè els estats garanteixin un desenvolupament respectuós amb els béns de la casa comuna i procurin que els recursos**

Un habitant de l'Amèrica del Nord consumeix al voltant de 90 kg de recursos al dia. A Europa, el consum és de 45 kg diaris, mentre que a l'Àfrica és d'uns 10 kg al dia.

de països en guerra –obtinguts a través de canals violents– no acabin als mercats mundials. D'altra banda, **inclou el propòsit de continuar posant de manifest el valor del consum responsable.** Aquest model de consum comporta canviar l'enfocament de «tenir més» pel de «viure dignament amb el que és suficient». Implica passar de models lineals d'«extreure, fabricar i llençar» a models d'economia circular en què els materials es reutilitzen i es reciclen.

Les probabilitats de conflicte augmenten en països les economies dels quals depenen en gran mesura de les exportacions de matèries primeres. Per afrontar aquesta circumstància, la tasca de Mans Unides –des de l'execució de

Mans Unides/Maria Carreño

projectes de cooperació per al desenvolupament- té una doble prioritat. La primera **consisteix a contribuir a garantir la titularitat i la protecció de terres i altres recursos a comunitats altament vulnerables**. Es tracta de projectes portats a terme, per exemple, amb tribus indígenes de l'estat d'Amazones, al Brasil; amb pobles originaris del Chaco paraguaià, o amb comunitats mil·lenàries assetjades a l'Amazònia peruana. Tot i que no l'evita completament, aquesta protecció dels drets sobre els territoris i els recursos redueix significativament la conflictivitat armada en aquestes zones.

«El món és prou gran per satisfer les necessitats de tothom, però sempre serà massa petit per satisfer l'avidesa d'alguns.»

Gandhi

La segona prioritat **busca reduir els riscos bèl·lics derivats de les exportacions excessives de matèries primeres i ajudar a diversificar les economies locals**. Es tracta, per exemple, de projectes que busquen passar d'una agricultura tradicional de subsistència a models agroecològics amb varietat de cultius, transformació i comercialització; que fomenten una ramaderia regenerativa adaptada a l'entorn; que incentiven la formació professional vinculada al desenvolupament d'infraestructures, o que promouen el turisme sostenible, entre altres iniciatives. És obvi que la diversificació de l'economia per si sola no garanteix l'absència de conflictes. Però ajuda a reduir dràsticament les condicions de pobresa, desigualtat i vulnerabilitat que solen ser-ne els detonants. Així, són projectes que permeten evitar la trampa dels recursos pels quals tota la societat competeix per sobreviure i construir

comunitats que siguin més resistents davant les crisis que habitualment generen enfrontaments.

Aquesta reflexió només ha pretès, amb xifres i exemples, cridar-nos l'atenció sobre el fet que el control dels recursos està convertint el planeta en un veritable camp de batalla. Paradoxalment, els béns que el Creador ens va lliurar per a la vida digna de tota la humanitat s'han convertit en motiu de massacres. Però les guerres pels recursos no tenen només els éssers humans com a víctimes. **El planeta mateix s'està convertint en l'altra gran víctima silenciosa**. Al cost humà de les guerres s'hi sumen els costos ambientals: armes que emeten gasos tòxics, combustibles que contaminen les aigües i els sòls o bombes que provoquen incendis i la destrucció de paisatges.

El papa Lleó XIV ens va parlar expressament, durant la pregària del *Regina Caeli* a la Ciutat del Vaticà -26 d'abril de 2026-, d'«aquells lladres que, saquejant els recursos de la terra, lliurant guerres sagnants o alimentant el mal en qualsevol de les seves formes, no fan més que arrabassar-nos la possibilitat d'un futur de pau i serenitat». Va insistir que «hi ha molts lladres, de vegades evidents, de vegades subtils, que entren al clos del cor humà per robar, matar i destruir» i «ens enganyen i ens arrabassen l'alegria i la llibertat», amb «estils de vida superficials o consumistes que ens buiden interiorment».

Aquests advertiments reforcen el compromís a Mans Unides de continuar apostant pel «**desenvolupament com a nou nom de la pau**», amb èmfasi en la solidaritat i la sobrietat. Com va dir Gandhi: «El món és prou gran per satisfer les necessitats de tothom, però sempre serà massa petit per satisfer l'avidesa d'alguns» ●

Departament d'Estudis i Documentació

Valoració de l'informe SOFI 2026

Tot i que la xifra de la fam ha reculat, l'objectiu de «Fam zero» s'allunya

Mans Unides/Javier Marmol

El mes de juliol passat, les Nacions Unides van publicar l'informe L'estat de la seguretat alimentària i la nutrició al món (SOFI 2026), un document que deixa un missatge amb dues lectures. D'una banda, el nombre de persones que pateixen fam ha descendit per tercer any consecutiu fins a situar-se en 645 milions. De l'altra, la magnitud del problema continua sent inacceptable i allunya cada cop més l'objectiu de «Fam zero», previst per al 2030.

Per a Mans Unides, aquesta tendència és esperançadora, però clarament insuficient. «Celebrem aquest descens, però 645 milions de persones que passen fam en ple segle XXI no permeten cap triomfalisme. Els avenços s'han de consolidar per arribar als qui continuen quedant enrere», afirma **Cecilia Pilar**, presidenta de l'ONG.

A més, la millora en aquests avenços és desigual. Mentre que l'Àsia, l'Amèrica Llatina i el Carib concentren els progressos més importants, **l'Àfrica continua sent la regió més castigada per la fam**, amb uns 309 milions de persones afectades. Tot i que el continent ha reduït la fam per primer cop en més d'una dècada, ho fa en un context especialment advers, **marcat pels conflictes, els fenòmens climàtics extrems i el fort descens de l'ajuda oficial al desenvolupament**.

La presidenta de Mans Unides posa el focus en els conflictes del Sudan, el Sudan del Sud, Etiòpia, Somàlia, el Iemen o Gaza i en les sequeres i inundacions recurrents que colpegen països com ara Kenya, Malawi o Madagascar i empenyen cada any milions de persones cap a la inseguretat alimentària, per assenyalar que, «si aquesta tendència continua, la «Fam zero» només serà un miratge per a més de 500 milions de persones».

Més enllà de les xifres de la fam, l'informe recorda que uns **2.100 milions de persones pateixen inseguretat alimentària** i que prop de **2.690 milions no es poden permetre una dieta saludable**. Els infants menors de dos anys i les dones continuen sent els grups més vulnerables. A més, els avenços contra el retard del creixement infantil, el baix pes en néixer o el sobrepès encara són massa lents, mentre que l'anèmia entre les dones continua augmentant.

L'informe SOFI assenyalava, a més, que no només les guerres o el canvi climàtic expliquen aquesta realitat: també fallen els sistemes alimentaris. Per això, l'ONG de l'Església catòlica impulsa projectes basats en l'agroecologia, la gestió sostenible de l'aigua, la protecció de les llavors locals i l'enfortiment de l'agricultura familiar per construir comunitats més fortes i sistemes alimentaris més justos.

Així, el 2025, Mans Unides va aprovar 531 projectes nous, dels quals 120, amb una inversió de prop de 12 milions d'euros, es van destinar específicament a garantir una alimentació suficient, saludable i sostenible. Perquè «posar fi a la fam no és una utopia, sinó una responsabilitat compartida i un objectiu assolible», conclou Cecilia Pilar ●

Memòria d'Activitats 2025

Mans Unides reafirma el compromís amb les persones més vulnerables

Mans Unides/Antonio Montero Cuenca

El mes de juny passat, Mans Unides va presentar la Memòria d'activitats 2025 en un context internacional especialment preocupant per a la cooperació.

L'organització va alertar de la forta reculada de l'ajuda oficial al desenvolupament, que el 2025 va registrar una caiguda del 23 %, la més gran de la història, en un moment en què milions de persones dels països més empobrits continuen necessitant suport per garantir els drets més bàsics.

Davant d'aquesta situació, Mans Unides ha volgut renovar l'agraïment a totes les **persones sòcies, voluntàries, col·laboradores i donants** que fan possible sostenir aquesta missió comuna. Gràcies a aquest compromís, durant el 2025 l'organització va poder acompanyar **més d'un milió de persones** i treballar al costat de comunitats que lluiten cada dia per accedir a l'educació, la salut, l'aigua, una alimentació digna i més oportunitats de futur.

En total, Mans Unides va aprovar **531 projectes nous en 52 països de l'Àsia, l'Àfrica i l'Amèrica Llatina**, amb una inversió total de **41.052.095 euros**, i va desenvolupar una tasca global que va assolir **803 projectes**. Tot plegat va ser possible gràcies a la col·laboració de més de **450 socis locals**, que permeten adaptar cada intervenció a les necessitats reals de les comunitats i construir respostes sostenibles i duradores. En un escenari cada cop més advers, l'organització insisteix que la cooperació continua sent imprescindible per protegir la dignitat de milions de persones.

La xarxa de suport que sosté aquesta tasca és àmplia i compromesa: el 2025, prop de **7.000 persones voluntàries** a les **72 delegacions**, **162 persones contractades**, més de **67.000 donants i col·laboradors**, més de **890 empreses col·laboradores** i milers de persones vinculades a les parròquies a través

d'activitats de sensibilització van fer possible que l'acció de Mans Unides continués creixent i arribant més lluny.

A més de la feina sobre el terreny, l'organització va mantenir a Espanya una tasca intensa de sensibilització i educació per a la transformació social.

Durant l'any passat, v va signar **60 convenis amb universitats** i va comptar amb la participació de més de **9.000 estudiants en activitats educatives**. També va desenvolupar **34 intervencions d'acció humanitària en 11 països**, amb una inversió d'**1.317.507 euros**, per respondre a emergències provocades per desastres naturals i per crisis humanes que colpegen amb més força els qui ja viuen en situació de pobresa.

En un temps marcat per la incertesa i el retrocés de l'ajuda internacional, Mans Unides reafirma la voluntat de continuar caminant al costat de les persones més vulnerables ●

Dades destacades

- ▲ 531 projectes aprovats el 2025 en 52 països.
- ▲ 41.052.095 euros d'inversió en projectes nous.
- ▲ 1.043.639 persones que han rebut suport directament.
- ▲ 34 intervencions d'acció humanitària en 11 països, amb una inversió d'1.317.507 euros.
- ▲ Més de 890 empreses col·laboradores.
- ▲ Més de 4.800 persones col·laboren amb les parròquies a través d'activitats de sensibilització.
- ▲ 6.930 persones voluntàries, 162 persones contractades.
- ▲ 67.471 donants i col·laboradors.

Veneçuela: de l'ajuda immediata a la recuperació

Text de JESSICA DEL OLMO.
Departament de Projectes d'Amèrica

El 24 de juny passat, Veneçuela va patir un dels desastres naturals més greus de la seva història.

Dos terratrèmols consecutius, de magnitud 7,2 i 7,5, van sacsejar el país i van deixar milers de víctimes mortals, desenes de milers de persones ferides i milers de famílies sense llar. A Mans Unides, les primeres hores es van dedicar a **escoltar els socis locals** per conèixer l'abast real de la catàstrofe i comprendre quines eren les necessitats més urgents. Paral·lelament, vam obrir un **compte d'emergència** per canalitzar la solidaritat rebuda.

Una de les primeres respostes a les quals Mans Unides va donar suport es va posar en marxa a través de la **diòcesi de La Guaira** per reforçar la distribució d'aliments i productes de primera necessitat, a més d'oferir acompanyament psicosocial a les persones afectades. S'estima que el **projecte arribarà a 3.000 persones de 53 comunitats rurals**.

A mesura que van avançar les setmanes, **Unidos en la Misión**, la plataforma que coordina la resposta de la xarxa d'obres de la Companyia de Jesús a Veneçuela, va anar definint una estratègia a mitjà termini per acompanyar les comunitats en el procés de recuperació.

Fruit d'aquesta tasca, s'ha articulat un **Pla únic de resposta, recuperació i reconstrucció, que busca coordinar capacitats, recursos i actuacions per donar una resposta integral i sostinguda**.

Mans Unides s'ha sumat a aquest esforç juntament amb altres entitats col·laboradores i donants i dona suport a diverses línies de treball: **accions d'educació en emergències, de protecció i accés a drets, de salut emocional i de suport psicosocial**. Aquestes actuacions es complementaran amb iniciatives orientades a la recuperació dels mitjans de vida i a la rehabilitació i la reconstrucció d'infraestructures.

Perquè la recuperació no acaba quan es distribueix l'ajuda d'emergència. Continua amb l'acompanyament de les comunitats perquè puguin reconstruir els seus projectes de vida ●

Colòmbia: reconstrucció després del terratrèmol

El terratrèmol de magnitud 7,4 que va sacsejar el nord-oest de Colòmbia el 10 d'agost va deixar més de 300 morts, milers de ferits i al voltant de 300.000 persones afectades en 15 departaments.

Des del primer moment, Mans Unides va estar en comunicació amb els socis locals per conèixer l'evolució de la situació. Fruit d'aquesta anàlisi, s'han posat en marxa projectes a la Vall del Cauca i al Chocó. L'ajuda, que consisteix en **kits d'higiene i alimentació, accés a aigua segura i materials per a la reconstrucció d'habitatges**, com també per a la **recuperació dels mitjans de vida**, va arribant amb una atenció especial a la població afrocolombiana, els pobles indígenes i les dones ●

III Trobada Nacional de Membres de Mans Unides

Text de MERCEDES BARBEITO.
Departament de Membres.

El mes d'abril passat es va celebrar a Madrid la III Trobada Nacional de Membres de Mans Unides. El lema triat va ser «Benaurets els qui treballen per la pau i la justícia». Com a novetat, vam oferir la possibilitat de participar-hi tant presencialment com en línia, modalitat a la qual es van inscriure 14 delegacions.

Durant el matí de dissabte, amb Tíscar Espigares, responsable de la Comunitat de Sant Egidio a Madrid, vam aprofundir en el tema de campanya amb la conferència «Construir una pau desarmada i desarmant». A la tarda es van presentar els resultats de l'enquesta que es va fer als membres de l'associació a principis d'any. Abans de sopar, ens vam reunir en una **Vetlla per la Pau**, moment de recolliment i pregària per tenir presents tants germans i germanes que viuen situacions de violència i d'injustícia.

Diumenge al matí vam celebrar l'eucaristia i vam cantar i ballar amb Miqueli. Vam marxar amb el **cor ple, el somriure als llavis i les ganes de compartir** tot el que havíem viscut ●

Soc voluntari de Mans Unides des del 2020 a la delegació de Pamplona i era el primer cop que assistia a una reunió de membres. Em va sorprendre l'interès i la feina desplegada per l'organització. Em van emocionar l'acollida, el bon ambient i la simpatia de totes les persones implicades. Vam treballar. No es tractava només d'escoltar xerrades, se'ns demanava l'opinió de manera individual i col·lectiva, arribar a conclusions comunes per grups i exposar-les. Hi va haver respecte, sinceritat i diàleg.

L'organització requereix la presència de catòlics, responsables i compromesos, que professin la seva fe sense vergonya.

Luis Zarraluqui,
membre de l'assemblea diocesana de Pamplona.

Fotografia solidària a Salamanca

Fotos: Salamanca al Día.es

El Casino de Salamanca ha acollit la inauguració de la I Exposición Solidaria de los Artistas de los Jueves Fotográficos.

A l'acte oficial d'obertura hi ha intervingut la presidenta de Mans Unides de Salamanca, Ana Isabel García.

Els diners recaptats es destinaran íntegrament a finançar els projectes de desenvolupament i la lluita contra la pobresa. El gran atractiu i valor de l'exposició rau en l'exclusivitat absoluta de les peces exposades. Cada autor ha seleccionat una única imatge del seu repertori i n'ha fet una sola còpia física signada de pròpia mà ●

Aliances entre el teixit empresarial i la cooperació internacional

Jaén

La delegació de Mans Unides a Jaén i Unió Professional de Jaén han signat un conveni de col·laboració amb l'objectiu de reforçar el suport a projectes de desenvolupament i fomentar la sensibilització en l'àmbit professional de la província. S'han proposat fórmules concretes de col·laboració, com l'anomenat «euro solidari», una petita aportació en les quotes col·legials que pot generar un impacte significatiu en els projectes. Amb aquesta signatura reforcen el compromís amb la solidaritat i s'obren noves vies de col·laboració entre el teixit professional de Jaén i la cooperació internacional ●

Còrdova

La Confederació d'Empresaris de Còrdova (CECO) també ha signat un acord de col·laboració amb Mans Unides per promoure la participació de les empreses de la província en els projectes de desenvolupament de l'ONG. L'acord planteja dues línies de col·laboració en el marc de la sensibilització i la cooperació per al desenvolupament amb la finalitat d'augmentar el compromís de tothom per assolir un món més just. Mans Unides ofereix a les empreses i entitats la possibilitat d'adherir-se com a col·laboradores al programa **Som solidaris** per desenvolupar projectes de responsabilitat social corporativa i d'acció social amb l'objectiu d'alinejar l'activitat empresarial amb l'Agenda 2030 ●

Fotos: Mans Unides

La màgia del reciclatge conquereix les aules de Múrcia

Un total de 1.789 escolars de 18 centres educatius del municipi de Múrcia van participar en el projecte **Màgia per a una educació en valors: la màgia del reciclatge**, d'Abel Magia, impulsat per Mans Unides i finançat per l'Ajuntament de Múrcia.

A través de l'il·lusionisme, els jocs interactius i l'humor, l'alumnat va aprendre les tres erres: reduir, reutilitzar i reciclar, amb materials reciclats i contenidors reals per descobrir com petits gestos quotidians contribueixen a tenir cura del planeta. L'activitat també va sensibilitzar sobre l'impacte dels nostres hàbits de consum en les persones més vulnerables i va animar les nenes i els nens a convertir-se en ambaixadors del reciclatge també a casa seva ●

«Gràcies per brindar-me l'oportunitat de formar part d'aquest projecte»

Text d'AMPARO PERIS SOSPEDRA. Delegada de Mans Unides València.

Mans Unides

Des de fa uns mesos he assumit la responsabilitat de ser la delegada de València. Afronto aquesta tasca amb il·lusió i humilitat, conscient que no es tracta d'un càrrec, sinó d'un servei a Mans Unides i, sobretot, als qui pateixen cada dia les conseqüències de la fam, la pobresa i la injustícia.

Vull expressar un agraïment sincer per la confiança dipositada en mi i pel suport constant dels companys, la dedicació diària dels quals m'acompanya en aquesta tasca i fa possible que la porti a terme al costat d'un gran equip.

Soc voluntària de Mans Unides des del 2021 i el viatge de formació a l'Índia va marcar un abans i un després en la meua vida. Conèixer de prop les persones destinatàries dels projectes i els socis locals, dels quals admiro profundament la dedicació, el sacrifici, l'alegria i el compromís, em va donar la fortalesa necessària per acceptar aquesta missió i continuar enriquint la meua vida ●

Fotos: Mans Unides

Homenatge de l'Ajuntament de San Clodio (Lugo) a voluntàries de Mans Unides

L'Ajuntament de San Clodio/Ribas de Sil ha retut un emotiu homenatge a les voluntàries de Mans Unides de la comarcal d'aquest poble. Dones que, des de 1980 fins al 2025, han dedicat de manera generosa el seu temps a elaborar magnífiques manualitats que després exposaven, en diferents ocasions, amb la finalitat de recaptar fons per col·laborar en el finançament dels projectes de desenvolupament de l'ONG. L'acte va començar amb una preciosa eucaristia. En acabar la missa i fora del temple, l'alcalde, acompanyat dels regidors, va descobrir una placa commemorativa de l'acte ●

Obertura de noves comarcals

Navalmoral de la Mata

El mes de maig passat, la delegació de Plasència va aprovar l'obertura de la comarcal de Navalmoral de la Mata. Els responsables, Rosa María Martín Muñoz i Lorenzo Martínez Sánchez, han creat un grup molt actiu de catorze voluntàries amb el suport del rector de l'església de Nuestra Señora de las Angustias. La inauguració va culminar amb la celebració d'una eucaristia, en què es va donar a conèixer la tasca de Mans Unides, i amb un mercat a favor de l'ONG ●

Mans Unides

Mans Unides

«Som com una gran família»

Text d'ANTONIO ÁLVAREZ DOMÍNGUEZ. Delegado de Mans Unides Valladolid.

Fa deu anys que col·laboro amb Mans Unides, primer com a voluntari. Al cap d'un temps, vaig començar a assumir tasques de més envergadura com a membre de Mans Unides i després com a secretari de la Comissió Gestora.

El novembre del 2025, vaig ser elegit a l'Assemblea com a nou delegat de Valladolid. Al començament sentia una certa preocupació i fins i tot una mica de por per la responsabilitat adquirida, però a poc a poc em vaig adonar que la tasca s'anava complint i que l'ambient era molt cordial.

Som com una gran família en què cadascú assumeix el seu compromís, i això ha fet que les meves pors desapareguessin. Em sento content d'aportar el meu granet de sorra en aquesta gran tasca d'ajuda a les persones més necessitades ●

Fotos: Mans Unides/Yolanda Puerto

III Trobada Nacional de Joves de Mans Unides L'espurna d'una humanitat nova

Text de SOFÍA OLIVARES. Equip de Voluntariat Jove.

Del 17 al 19 d'abril, prop de 60 joves de Mans Unides es van reunir un any més a la serra de Madrid per celebrar la III Trobada Nacional de Joves, amb les mateixes ganes de sempre de conèixer, aprendre i reflexionar. Però aquest cop hi havia alguna cosa diferent. Es podia intuir en les mirades còmplices, en els somriures compartits i, especialment, en els moments de silenci colpidor. Ens trobàvem davant d'una cosa molt especial: una comunitat de joves que entén i viu què significa ser Mans Unides, unida pel desig comú de transformar la realitat.

Impulsats per aquest sentiment de pertinença, van participar en un cap de setmana intens d'activitats, formacions i debats sota el lema «No hi ha pau sense drets». Van descobrir les diferents dimensions de la pau i com construir-la en el dia a dia. Van comprendre la manera com els projectes de Mans Unides canvien la vida de milers de persones en contextos de pobresa i violència. I, durant diversos moments de recolliment, es van qüestionar quin és el seu paper com a joves per **sembrar esperança en un món en conflicte**. Encara no ho sabíem, però dies més tard el papa Lleó XIV donaria resposta a aquesta pregunta en la visita a Espanya durant la vetlla amb joves que va tenir lloc a Madrid: «Davant el buit de la indiferència i del conformisme, davant la violència de la guerra i de la mentida, sigueu vosaltres mateixos l'espurna d'una humanitat nova».

Aquestes paraules constitueixen una crida clara a actuar contra la indiferència, a lluitar per la justícia i a compartir, com a joves, aquesta «espurna» capaç de crear un món millor. Després de tres anys d'Estratègia de Voluntariat Jove, a Mans Unides continuem semblant perquè aquest missatge arribi a una joventut valenta que s'atreveixi a respondre ●

Mans Unides organitza a Madrid el Fòrum COMED 2026 de CIDSE

Feia gairebé vint anys (2007) que Mans Unides no organitzava el Fòrum COMED (comunicació, captació de fons i educació per al desenvolupament) de la família internacional CIDSE. Amb el focus en la pau i una agenda intensa plena de tallers, plenàries i activitats culturals, entre el 9 i l'11 de juny van arribar a Madrid 23 persones de tretze organitzacions catòliques de desenvolupament i justícia social de deu països d'Europa i l'Amèrica del Nord, per treballar i intercanviar pràctiques professionals inspiradores per a la tasca per les persones més

desfavorides del planeta i la casa comuna. Concretament, hi van participar: Misereor (Alemanya), SCIAF (Escòcia), Development & Peace (Canadà), Trocaire (Irlanda), Broederlijk Delen (Bèlgica), Cordaid (Països Baixos), DKA (Àustria), Entraide et Fraternité (Bèlgica), Fastenaktion (Suïssa), FEC (Portugal) i CAFOD (Anglaterra), a més del secretariat de CIDSE (Bèlgica) i Mans Unides (Espanya), com a organització amfitriona, que va comptar amb la participació del viceconsiliari i amb representació de les diferents àrees de treball ●

Jornades «Dret a no ser mercaderia» a València

Amb l'objectiu de sensibilitzar la societat valenciana i donar a conèixer un projecte finançat per la Generalitat Valenciana per combatre la violència contra les dones i el tràfic de persones amb finalitats d'explotació sexual a Bolívia, Mans Unides va organitzar el 2025 dues jornades sota el lema «Dret a no ser mercaderia».

La primera es va celebrar a ESIC Business & Marketing School, amb la participació de representants de CECASEM Bolívia i més d'un centenar d'estudiants. La segona va tenir lloc a la Universitat Catòlica de València, on expertes d'Espanya, Bolívia i el Perú van compartir experiències i reflexions. La jornada va concloure amb un taller-teatre participatiu sobre aquesta vulneració greu dels drets humans.

El vídeo es pot veure a

<https://www.youtube.com/watch?v=CfXROReX1MM>

la nostra feina a espanya

**GRÀCIES A PERSONES COM TU,
HEM ACONSEGUIT:**

480 pupitres dobles

16 pissarres

16 cadires per a professorat

Equipament bàsic d'aula

Repte assolit!

Gràcies per declarar la guerra a la fam d'educació a Tigre

Quan moltes persones s'uneixen per una mateixa causa, passen coses extraordinàries. Gràcies a la solidaritat de centenars de persones, hem assolit els 74.133 € necessaris per equipar la nova escola secundària de Shire, a la regió de Tigre (Etiòpia).

Amb la vostra ajuda, 960 nens i nenes, molts dels quals desplaçats per la guerra, podran continuar la seva educació en aules dignes, equipades amb pupitres, pissarres i el mobiliari necessari per aprendre, recuperar l'esperança i construir un futur millor.

La nova escola neix en un context especialment difícil. Tigre ha estat una de les regions més colpejades pel conflicte armat iniciat el 2020, que va provocar desplaçaments massius, va destruir infraestructures i va obligar a interrompre l'educació de milers d'infants. Per donar resposta als qui acabaven la primària sense places ni espais adequats on continuar estudiant,

els Salesians de Don Bosco van construir aquest centre de secundària a Shire.

Cada aportació ha estat molt més que una donació: ha estat una aposta per l'educació com a eina per trencar el cicle de la pobresa i construir un futur millor per als qui ho necessiten més.

Aquesta fita demostra que, quan actuem junts, podem transformar vides. Però la missió continua. En molts indrets del món, milions de persones continuen enfrontant-se a la fam, la pobresa i la desigualtat. Per això, et convidem a fer un pas més ●

Suma't la nostra missió i forma'n part

Posar fi a la fam, la pobresa i la desigualtat

FES-TE'N SOCI

900 811 888 · socios@manosunidas.org

**El Festival de Clipmetratges
arriba a la majoria d'edat!**

**FESTIVAL DE CLIPMETRATGES
XVIII edició 2026/27**

El Futur es construeix amb T de Trobada

En la cultura de la trobada reconeixem l'altra persona amb unes necessitats, uns interessos, unes il·lusions i unes esperances que també són les nostres. D'aquest reconeixement sorgeix un acostament amb respecte i empatia, en què ens trobem, escoltem, acollim i acompanyem altres persones.

Cooperació i trobada davant de l'individualisme i la indiferència per assolir objectius globals.

**Només si ens trobem, dialoguem i col·laborem en aliança
podem canviar el món per un altre de més just!**

**Enregistreu un curt d'un minut que reflecteixi com a través de la cooperació,
el diàleg i la trobada podem construir un món més just per a tothom.**

EL NOSTRE PUNT DE VISTA POT CANVIAR EL MÓN

www.clipmetrajesmanosunidas.org

Materials per al 2026-2027

Materials corporatius 2027

Calendaris de taula i de paret (disponibles també en català)

Agenda

Postals de Nadal (En format digital)

Informa-te'n a: <https://bit.ly/tarjetas-manos-unidas>

Materials de formació cristiana*

Mans Unides elabora materials per a catequistes, grups de formació, professors de religió i famílies.

Guia per a catequistes i formadors de nens, adolescents, joves i adults.

Full Eucarístic per a l'eucaristia de Mans Unides que se celebra el segon diumenge de febrer.

Díptic de Quaresma amb activitats per a nens i famílies.

* Disponibles en format digital en català, èuscar, galleg i valencià.

Pots demanar tots aquests materials a la teva delegació i als Serveis Centrals de Mans Unides

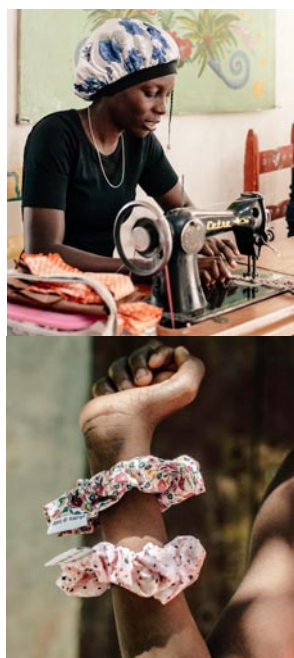
Lligacues de Flors de Kiskeya-Haití

Des del taller de costura de Flors de Kiskeya, a Haití, arriben aquests lligacues confeccionats per dones que treballen per construir un futur millor per a elles i les seves famílies. Mitjançant la formació i el treball en costura, aquestes dones han trobat una oportunitat per generar uns ingressos dignes i guanyar autonomia econòmica en un context especialment difícil a causa de la pobresa, la desigualtat i l'escalada recent de violència.

NO ET QUEDIS SENSE EL TEU LLIGACUES!
El teu suport teixirà un futur millor per a aquestes dones i les seves famílies.

FES LA COMANDA AQUÍ
Donatiu 6 €

Copa Alma: quan l'esport es converteix en una escola d'inclusió

Hi ha partits en què el resultat és el menys important. La Copa Alma Inclusiva, celebrada recentment a Tetuan (Marroc), n'és un. Al terreny de joc no només hi va rodar una pilota, sinó també la igualtat, el respecte i la convivència. Més d'un centenar d'infants, amb discapacitat i sense, van compartir una jornada en què l'esport va demostrar ser un llenguatge universal capaç d'enderrocar barreres i crear oportunitats.

Aquesta trobada és el reflex de la tasca que Mans Unides i la Fundació Reial Madrid desenvolupen des de fa anys a través d'escoles socioesportives al Marroc, Angola, Mauritània i Egipte.

En aquestes escoles, el futbol i el bàsquet són molt més que una activitat de lleure: són una eina educativa que fomenta valors com l'esforç, la companyonia, la igualtat i la resolució pacífica de conflictes, alhora que afavoreix la permanència dels infants a l'escola i crea espais segurs per als qui viuen en contextos de vulnerabilitat.

La Copa Alma neix precisament per visibilitzar aquesta tasca quotidiana. A Tetuan, l'escola socioesportiva impulsada juntament amb l'Associació Hanan ha demostrat que la inclusió no consisteix només a obrir les portes, sinó a construir espais on totes les persones puguin participar, aprendre i créixer plegades.

Res de tot això no seria possible sense la suma d'esforços. L'aliança entre Mans Unides i la Fundació Reial Madrid és un exemple de com la col·laboració entre entitats compromeses multiplica l'impacte dels projectes sobre el terreny.

Gràcies a aquesta tasca conjunta, centenars de menors troben cada any un lloc on desenvolupar les seves capacitats, enfortir l'autoestima i descobrir que el veritable èxit no es mesura en gols, sinó en les oportunitats que es creen per construir un futur més digne i inclusiu ●

Fundació Reial Madrid

Lluitar contra la fam i la desigualtat té avantatges fiscals.

Per exemple, si dones 300 euros a l'any (25 €/mes), et costarà:

- 80 euros anuals (6,6 € al mes) durant els dos primers anys.
- 78 euros anuals (6,5 € al mes) a partir del tercer any.

Escaneja aquest codi QR i calcula ara el teu benefici fiscal

0€

Fins els 250€, et desgraves el

80%

250€

A partir dels 250€, et desgraves el

40%*

* Consulteu les deduccions addicionals en determinades comunitats autònomes.

DONA

Fent-te soci o
amb un donatiu puntual

Truca gratis al
900 811 888
o entra a
colabora.manosunidas.org

LLEGA

Incloent Mans Unides
en el teu testament

Informa't del nostre
programa d'herències i llegats
trucant al **91 308 20 20**
o escrivint a
herencias@manosunidas.org

UNEIX-TE

Fent-te
voluntari

Truca al
91 308 20 20
o escriu a
voluntariado@manosunidas.org

O, si ho prefereixes, pots emplenar i enviar-nos el cupó adjunt.

DELEGACIONS DE MANS UNIDES

ALACANT

Enriqueta Ortega 11. 03005 Alacant. Tel. 965 922 298

ALBACETE

Teodoro Camino 6, 5º izda. 02002 Albacete. Tel. 967 212 315

ALCALÁ DE HENARES

Vía Complutense 8 bis. 28802 Alcalá de Henares.

Tel. 918 833 544

ALMERIA

Ricardos 9, 1º izda. 04001 Almeria. Tel. 950 276 780

ASTORGA

Martínez Salazar 8, 1º. 24700 Astorga. Tel. 987 602 536

ÁVILA

Pza. del Rastro 2, bajo. 05001 Ávila. Tel. 920 253 993

BADAJOS

Avda. Manuel Saavedra Martínez 2. 06006 Badajoz

Tel. 924 248 951

BARBASTRE

Juan de Lanuza 6, bajo. 22300 Barbastro. Tel. 974 315 614

BARCELONA

Provença 229, 1r- 1a. 08008 Barcelona.

Tel. 934 877 878

BILBAO

Plaza Nueva 4, 3º. 48005 Bilbao. Tel. 944 795 886

BURGOS

Clunia s/n. 09005 Burgos. Tel. 947 220 687

CÁCERES

General Ezponda 14, 1º. 10003 Cáceres. Tel. 927 214 414

CADIS

Hospital de Mujeres 26. 11001 Cadis. Tel. 956 214 972

CASTELLÓ

Sant Lluís 15, entresol, 1º A. 12001 Castelló.

Tel. 964 228 858

CEUTA

Plaza de África s/n. 51001 Ceuta. Tel. 956 511 253

CIUDAD REAL

Caballeros 7, 2ª planta. 13001 Ciudad Real.

Tel. 926 255 467

CIUDAD RODRIGO

Díez Taravilla 15. 37500 Ciudad Rodrigo. Tel. 923 482 035

CONCA

Avda. República Argentina 27. 16002 Conca.

Tel. 969 222 022

CÒRDOVA

Concepción 4, 1º C. 14008 Còrdova. Tel. 957 479 578

EIVISSA

Pere Francès 12, 2n. 07800 Eivissa. Tel. 971 529 803

GETAFE

Lope de Vega 2. 28904 Getafe. Tel. 916 838 985

GIRONA

S. J. Baptista La Salle 19, 2n, 2a. 17002 Girona.

Tel. 972 200 525

GRANADA

Gracia 48, 2ª Planta. 18002 Granada. Tel. 958 226 620

GUADIX

Pº. Ismael González de la Serna 1, bajo. 18500 Guadix.

Tel. 958 663 592

HUELVA

Dr. Cantero Cuadrado 1 - 1º sala 7. 21004 Huelva.

Tel. 959 253 388

JACA

Seminario 8, 3º. 22700 Jaca. Tel. 974 362 251

JAÉN

Maestro Bartolomé 7, dpdo. 23007 Jaén. Tel. 953 250 114

JEREZ DE LA FRONTERA

Sevilla 53. 11402 Jerez de la Frontera. Tel. 956 180 156

LA CORUNYA

Marqués de Cerralbo 11, bajo. 15001 La Corunya.

Tel. 981 205 659

LAS PALMAS DE GRAN CANARIA

Doctor Chil 17, Casa de la Iglesia.

35001 Las Palmas de Gran Canaria. Tel. 928 371 307

LLEIDA

Blondel 11, 2n. 25002 Lleida. Tel. 973 269 104

LLEÓ

Sierra Pambley 6, 3ºC. 24003 Lleó. Tel. 987 248 408

LOGRONYO

Obispo Fidel García 1. 26004 Logronyo. Tel. 941 247 888

LUGO

Alcalde Anxo López Pérez 10-12, local 1. 27002 Lugo.

Tel. 982 255 567

MADRID

Martin de los Heros 21, 2º. 28008 Madrid. Tel. 915 221 783

MÀLAGA

Strachan 6, 3º izda. 29015 Màlaga. Tel. 952 214 447

MALLORCA

Seminari 4. 07001 Palma de Mallorca. Tel. 971 718 911

MENORCA

Carreró des Mirador de ses Monges, 1. 07701 Maó.

Tel. 971 369 936

MONDOÑEDO-EL FERROL

Magdalena 230, bajo. 15402 El Ferrol. Tel. 981 300 318

MÚRCIA

Pº Almirante Fajardo de Guevara 7 izda. 30007 Murcia.

Tel. 968 214 029

OSCA

Pza. de la Catedral 8. 22002 Osca. Tel. 974 226 556

OURENSE

Cardenal Quiroga 19, 1º. 32003 Ourense. Tel. 988 233 782

OVIEDO

San Isidoro 2, bajo. 33003 Oviedo. Tel. 985 203 161

PALÈNCIA

Gil de Fuentes 12, 2º izda. 34001 Palència. Tel. 979 752 121

PAMPLONA

Avda. Baja Navarra 64, 1º. 31006 Pamplona. Tel. 948 210 318

PLASÈNCIA

Las Veras 3. 10600 Plasència. Tel. 927 421 707

PONTEVEDRA

Peregrina 50, entreplanta. 36003 Pontevedra.

Tel. 986 850 812

SALAMANCA

Pº de las Carmelitas 87-91, 1º A. 37002 Salamanca.

Tel. 923 261 547

SANT SEBASTIÀ

Loyola 15, 3º izda. 20005 Sant Sebastià. Tel. 943 424 510

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Armenteres 35, 3º. 08980 Sant Feliu de Llobregat.

Tel. 936 327 630 Ext. 57

SANTA CRUZ DE TENERIFE

Pérez Galdós 26, 3º dcha. 38002 Santa Cruz de Tenerife.

Tel. 922 243 442

SANTANDER

Rualasal 5, 2º dcha. 39001 Santander. Tel. 942 227 807

SANTIAGO DE COMPOSTEL·LA

San Pedro de Mezonzo 26-bis, 1º B.

15701 Santiago de Compostela. Tel. 981 584 966

SARAGOSSA

Pza. de la Seo 6, 2º. 50001 Saragossa. Tel. 976 291 879

SEGÒVIA

Seminario 4, bajo. 40001 Segòvia. Tel. 921 460 271

SEVILLA

Pza. Virgen de los Reyes s/n. 41004 Sevilla. Tel. 954 227 568

SIGÜENZA-GUADALAJARA

Avda. Venezuela 9-Col. Sanz Vázquez 19005 Guadalajara.

Tel. 949 218 220

SOLSONA

Castellar del Riu 1. 08600 Berga. Tel. 617 273 664

SÒRIA

San Juan 5, 1º. 42002 Sòria. Tel. 975 231 490

TARASSONA

Ramón y Cajal 6, 4º. 50300 Calataiud. Tel. 976 889 514

TARRAGONA

Rambla Nova 119, esc. B, 1r 1a. 43001 Tarragona.

Tel. 977 244 078

TEROL

Yagüe de Salas 18, bajo. 44001 Terol. Tel. 978 611 845

TERRASSA

Duran i Sors 11. 08201 Sabadell. Tel. 937 637 106

TOLEDO

Avda. Europa 4, Oficina B 2. 45003 Toledo. Tel. 925 229 911

TORTOSA

Mercaders 2, baixos. 43500 Tortosa. Tel. 977 511 428

URGELL

Pati de Palau 1-5. 25700 La Seu d'Urgell. Tel. 973 351 266

VALÈNCIA

Avellanes 14, baixos. 46003 València. Tel. 963 919 129

VALLADOLID

Santuario 27. 47002 Valladolid. Tel. 983 305 065

VIC

Ronda de Campredón 2. 08500 Vic. Tel. 938 861 555

VIGO

Vázquez Varela 54, 2º B. 36204 Vigo. Tel. 986 423 696

VITÒRIA

Fueros 6, 1º izda. 01004 Vitòria. Tel. 945 231 179

ZAMORA

Pza. del Seminario 2. 49003 Zamora. Tel. 980 532 091

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

Testament solidari

Fes que el teu compromís romanguí

900 811 888 - mansunides.org